

Politický analytik Eduard Chmelár: Generálny prokurátor Žilinka chráni zákonnosť preukázateľne dôslednejšie ako Čaputová lobujúca v prospech Lipšica

- CZ24 News | 5. září 2021

SLOVENSKO: Publicista a politický analytik Eduard Chmelár vo svojom článku zdôvodňuje, prečo podporuje generálneho prokurátora Maroša Žilinku.

PREČO STOJÍM ZA GENERÁLNÝM PROKURÁTOROM ŽILINKOM

S nemým úžasom sledujem, čo sa to v posledných dňoch odohráva na našej politickej scéne. To, čoho sme svedkami, nie je nič iné ako rúcanie základov právneho štátu, na ktorom sa podieľajú nielen politici, ale aj novinári, ktorí boli kedysi nazývaní „strážnymi psami demokracie“, no dnes sú len pudlíkmi moci.

Hystéria okolo § 363 Trestného poriadku by bola smiešna, keby nebola vo svojich dôsledkoch taká nebezpečná. Bol to totiž práve Daniel Lipšic, ktorý ako minister spravodlivosti presadil tento nástroj platný od 1. januára 2006. Odvtedy sa uplatnil v stovkách prípadov a mnohokrát pomohol obetiam justičných omylov. Je to totiž jeden zo základných nástrojov na dosiahnutie spravodlivosti, keď zlyhajú vyšetrovacie orgány. A dnes, keď sa rozhodnutie generálnej prokuratúry znepečilo samotnému Lipšicovi a vládnej moci, chcú tento nástroj účelovo odstrániť. To je taký škandál, že keby ľudia rozumeli svojim právam a tomu, čo ich najviac ohrozuje, tak by svoju energiu nevybíjali na hlúpostiach, ale vyšli by masovo do ulíc práve teraz na obranu a podporu zachovania tohto paragrafu.

Pretože tu nejde o Pčolinského a Haščáka, ale o úctu k právnemu štátu, dodržiavaniu ústavy a zákonov. Ja si môžem myslieť, že Haščák je darebák, ale ak chcem, aby bol tento štát naozaj právny a spravodlivý, musím ho usvedčiť zákonným spôsobom. Inak iba roztáčame nekonečný kolobeh politickej pomsty pri každej výmene vládnucej garnitúry. Navyše, rozhodnutie generálnej prokuratúry neznamena, že dotyčné osoby už nemožno obviňovať. Treba však odvieť poriadnu robotu a usvedčiť ich na základe relevantných dôkazov, nie sľušovaných domnienok.

Naša nevýhoda spočíva v tom, že najväčší zločinci na Slovensku, ktorí dostali v právnických kruhoch prezývku „majitelia krajiny“, majú najlepších právnikov v tejto republike. My však musíme proti nim postupovať striktnie podľa zákona. Nie preto, aby sme im to uľahčili, ale preto, aby sa tu vybudovali pevné základy právneho štátu. Alebo ako to vyjadril dekan Právnickej fakulty UK v Bratislave Eduard Burda: „Zásadnú výhradu k postupu generálnej prokuratúry nemám. Dokonca si myslím, že keby k tomu neprišlo, tak by sme v podstate rezignovali na spravodlivosť.“ A toto nepovedal fanúšik opozície. Toto povedal človek, ktorý nominoval Lipšica na post špeciálneho prokurátora.

Je šialené, ak bývalá premiérka Iveta Radičová nepriamo vyzýva na nedodržiavanie zákona, lebo sa jej vidí nespravodlivý. Je choré, ak novinári vyvíjajú nátlak na presadenie jednej politickej línie za cenu pošliapania ústavnosti. Je tragikomické, ak sa bývalá redaktorka denníka Sme Zuzana Petková ako riaditeľka nadácie Zastavme korupciu púšťa absolútne diletantským a nekompetentným spôsobom do polemiky s právnickými esami. Je hanebné, ak hlava štátu, ktorá sa inak pokrytecky

tvári, že pri téme referenda chránila ústavu, hoci bránila predovšetkým úzke mocenské záujmy, „nekompetentným, neodborným spôsobom zavádza verejnosť“ (to sú slová Maroša Žilinku) v súvislosti s rozhodnutím generálnej prokuratúry.

Generálny prokurátor však nie je nijaký politický aktivista. Je to šiesty najvyšší ústavný činiteľ v štáte a ak si vykonáva svoju funkciu dobre, kontroluje a riadi trestné konanie tak, aby prebiehalo v súlade s Ústavou a zákonmi Slovenskej republiky. V tomto prípade generálny prokurátor chráni zákonnosť preukázateľne dôslednejšie ako prezidentka Čaputová, ktorá si v utorok predvolala Maroša Žilinku, aby lobovala v prospech Daniela Lipšica. Je výsmechom ústavnosti, ak 31. augusta prezidentka naliehala na generálneho prokurátora, aby porušil ústavu a 1. septembra bránila svoje rozhodnutie torpédovať referendum „ochranou ústavy“, hoci v ústave nič také zakázané nebolo. Na stretnutí Zuzany Čaputovej a Maroša Žilinku evidentne prišlo k ostrému konfliktu, lebo keď sa zo schôdzky vydá komuniké, že obaja predstavitelia mali „veľmi otvorený a veľmi vážny rozhovor“, v diplomatickej reči to znamená, že sa pohádali ako psi.

Ak generálny prokurátor tento politický tlak ustál a trvá na dodržanom zákonnom postupe, znamená to, že je to dobrý generálny prokurátor. Komu môže záležať na tom, aby tu prevládol diletantský aktivistický prístup a zavádzanie verejnosti? Médiá, vládni politici a služobníci digitálnej oligarchie KLAMÚ, keď hovoria, že generálna prokuratúra má moc zrušiť akékoľvek obvinenie. Nemá. Generálna prokuratúra má POVINNOSŤ zrušiť také rozhodnutie, pri ktorom došlo k porušeniu zákona. Na nič iné, na nijakú „svojvôľu“ priestor nemá.

Priatelia, ak dovolíme, aby niekto tak účelovo krivil právo, ako sa to chystá urobiť vládna koalícia s požehnaním prezidentky Čaputovej, pílme si konár právnej istoty priamo pod sebou. Keď „právny expert“ SaS Baránik vykrikuje, že „máme ústavnú väčšinu“, znie to ešte horšie ako „vyhraj volby a môžeš všetko“, je to exhibícia arogancie moci. Veď poďme teda obmedziť právomoci hlavy štátu napríklad v prípade udeľovania amnestie či milosti, lebo sa nám Zuzana Čaputová nepáči! Kam toto smeruje? Expremiérka Radičová absolútne nechápe podstatu veci. My nemáme na výber medzi zákonnosťou a spravodlivosťou. My nemôžeme dosiahnuť spravodlivosť, ak nedodržiavame zákony!

Prirovnávať Žilinku k Mečiarovi a Ficovi je hlúpe až idiotské. Veď to bol za Radičovej vlády Lipšicov štátny tajomník, jeho pravá ruka. Rozkmotrilo ich až odlišné vnímanie práva. Žilinka urobil detinskú chybu, keď nepustil na tlačovú konferenciu Moniku Tódovú, hlásnu trúbu Daniela Lipšica. Jej osoba sa síce vymyká všetkému, čo metodologicky a eticky spadá pod pojem žurnalistika, ale týmto rozhodnutím dal silnú zbraň do rúk mainstreamových médií, ktoré celú záležitosť teraz účelovo až hystericky prehánajú a hlavne odvádzajú pozornosť od podstaty veci.

Všimnite si, že opozícia sa nijako razantne nepostavila za generálneho prokurátora. Uvedomuje si totiž, že nie je jej človekom, že nebude mať zľutovanie s jej gaunermi, ktorí v uplynulých rokoch páchali zločiny. Ukazuje sa, že Maroš Žilinka nie je nikomu zaviazaný. Ani koalícii, ani opozícii, ani mafii, ktorá ho chcela dokonca zavraždiť. Preto za ním v tejto veci stojím, lebo je zárukou dodržiavania zákonov tejto republiky a mal by za ním stáť každý, kto chápe právny štát ako záruku legislatívnej istoty a stability, a nie ako služku politických záujmov.